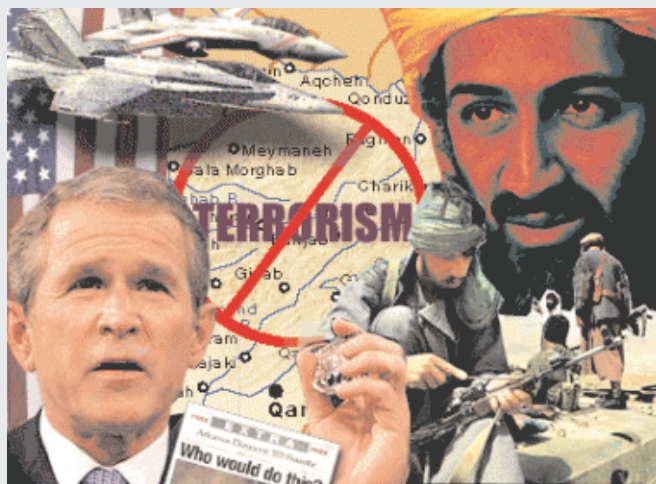

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

ΗΠΑ και Βρετανία παραβίασαν πολιτικά δικαιώματα στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας

Για «υπονόμευση του διεθνούς δικαίου και παραβιάσεις πολιτικών δικαιωμάτων», στο πλαίσιο του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, κατηγορεί τις ΗΠΑ και τη Βρετανία η Διεθνής Επιτροπή Νομικών (ICT), ενώ μεταμόρφωση της βρετανικής κοινωνίας σε «αστυνομοκρατούμενο κράτος» καταγγέλλει η πρώην επικεφαλής των βρετανικών υπηρεσιών ασφαλείας, MI5. Με έκθεσή της η ICT, που πραγματοποίησε τριετή έρευνα σε 40 χώρες, υποστηρίζει ότι οι φιλελεύθερες Δημοκρατίες των ΗΠΑ και της Βρετανίας χρησιμοποιώντας την «απειλή της τρομοκρατίας» διέβρωσαν τις πολιτικές ελευθερίες όχι μόνο στο έδαφός τους, αλλά ώθησαν και τρίτες χώρες στην υιοθέτηση δρακόντειων μέτρων ασφαλείας, που συγκρούονται με τα πολιτικά δικαιώματα. «Έχουμε μείνει έκπληκτοι από το μέγεθος της καταστροφής που έχει συντελεστεί τα τελευταία 7 χρόνια στις κοινωνίες του πλανήτη λόγω της εφαρμογής αντιτρομοκρατικών μέτρων», δήλωσε χαρακτηριστικά ο πρόεδρος της ICT, Άρθουρ Τσάσκελσον. Η επιτροπή κάλεσε την κυβέρνηση Ομπάμα να αλλάξει πλεύση, και «να ανακαλέσει όλα εκείνα τα μέτρα που έρχονται σε σύγκρουση με το διεθνές δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα». Σε ταυτόχρονες εξελίξεις, η Στέλλα Ρίμινγκτον, η πρώτη γυναίκα επικεφαλής των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών από το 1992 έως το 1996, κατηγορήσε την κυβέρνηση Μπράουν ότι παραβιάζει τις ελευθερίες των πολιτών, εκμεταλλευόμενη τον φόβο της τρομοκρατίας. Και προειδοποίησε ότι η κυβέρνηση, παραβιάζοντας την ιδιωτικότητα των ανθρώπων, «παίζει το παιχνίδι των τρομοκρατών». Γνωστή στο ευρύ κοινό με την κωδική ονομασία «Μ», η Ρίμινγκτον έπειτα από την αποχώρησή της έχει αρκετές φορές εκφραστεί επικριτικά εναντίον των αντιτρομοκρατικών μέτρων της βρετανικής κυβέρνησης.

ΙΩΑΝΝΑ ΝΙΑΩΤΗ

Μήπως ο ΟΗΕ μπορεί να προσφέρει τη λύση;

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
Ι. ΚΑΡΑΦΩΤΙΑ*

Τα όσα τραγικά συνέβησαν πρόσφατα στη Γάζα, όπου ακόμη και εκατοντάδες παιδιά υπό την προστασία του ΟΗΕ υπήρξαν θύματα ενός ιδιότυπου φονταμενταλισμού, υπό το αδιάφορο και συνένοχο βλέμμα της διεθνούς κοινότητας, υπονομεύοντας το κύρος του Οργανισμού, αλλά και όσα ακόμη εξακολουθούν να συμβαίνουν σε άλλες περιοχές του πλανήτη, συμπεριλαμβανομένης της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, της περιβαλλοντικής και ενεργειακής απειλής και όλων των άλλων δεινών στο σύγχρονο «κοντί της Πανδώρας», όπου και η ελπίδα έχει εισαχθεί στο «χρηματιστήριο» της διεθνούς κερδοσκοπίας και εξουσιομανίας, αναδεικνύουν την αδήριτη ανάγκη μιας νέας και αποτελεσματικής παγκόσμιας διακυβέρνησης. Και αυτό μάς οδηγεί άμεσα στον παγκόσμιο Οργανισμό, τον ΟΗΕ, που ενσωματώνει τις προσδοκίες των λαών για μια ειρηνική και ασφαλή συμβίωση, ευημερία και πρόοδο. Και η υπονόμευσή του, όπως έχει ήδη καταδειχθεί, προκάλεσε όλα τα δραματικά και τραγικά γεγονότα που ζήσαμε και εξακολουθούμε να ζούμε.

Το ζητούμενο είναι η ευρεία διεθνής απογοήτευση, αγανάκτηση και διαμαρτυρία, όπως αποτυπώθηκε και αποτυπώνεται σε δυναμικές διαδηλώσεις, διαβήματα και άλλες εκδηλώσεις στα ΜΜΕ κ.λπ., να διαχυθεί και να φτάσει στις θέσεις λήψης αποφάσεων που επηρεάζουν τις διεθνείς εξελίξεις στο πλαίσιο επίσημων θεσμών όπως ο ΟΗΕ, ώστε με συλλογική συναίνεση να δρομολογηθούν όλα εκείνα τα μέτρα που υπαγορεύονται από τη σημερινή οικουμενική συγκυρία.

Αυτό, βέβαια, προϋποθέτει την αποτελεσματική ενίσχυση του Οργανισμού, πολιτική, θεσμική, οικονομική. Πολιτική στο πλαίσιο συλλογικής πολιτικής βούλησης για την πλήρη αξιοποίηση των δυνατοτήτων του Οργανισμού. Θεσμική στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης του Συμβουλίου Ασφαλείας με την κατάργηση του βέτο και της αύξησης των μελών του ώστε να

εκπροσωπούνται σε αυτό χώρες που να μπορούν να συνεισφέρουν αποφασιστικά και αποτελεσματικά. (Οι προτάσεις του γ.γ. του ΟΗΕ το 2006 για την αναμόρφωση του Οργανισμού είναι χρήσιμες).

Επίσης, αναβάθμιση του ρόλου της Γενικής Συνέλευσης και του γενικού γραμματέα ώστε να μπορούν να συμβάλλουν επικουρικά σε θέματα αρμοδιότητας της Γενικής Συνέλευσης. Και προπαντός, συναίνεση για την κήρυξη εκτός νόμου του πολέμου, του οποίου πολέμου [η πρώτη φορά που έγινε αυτό ήταν το 1280 π.Χ μεταξύ Αιγυπτίων και Χετταίων, και η δεύτερη μεταξύ Αμερικής και Γαλλίας, (η περίφημη συμφωνία Κέλογκ-Μπριάντ) το 1928]. Τέλος, οικονομική ενίσχυση για να μπορεί να αντιμετωπίσει τα σοβαρά προβλήματα, όπως ειρηνευτικές επιχειρήσεις, πείνα, πρόσφυγες, φτώχεια, επιδημίες, φυσικές καταστροφές, αναλφαβητισμός, ναρκωτικά, δουλεμπόριο, υπανάπτυξη κ.λπ.

Ειδικότερα για τα προβλήματα συγκρούσεων, διεθνούς τρομοκρατίας κ.λπ. η αντιμετώπιση των αιτιών θα αποτελούσε την προσφορότερη λύση, στην οποία καταλυτικό ρόλο θα μπορούσε να παίξει η υλοποίηση των προτάσεων του τ. γ.γ Μπούτρος Μπούτρος Γκάλι στον περίφημο «Οδηγό Ειρήνης» που για λόγους πολιτικών σκοπιμοτήτων απαξιώθηκε.

Όσον αφορά την αντιμετώπιση της πρόσφατης οικονομικής

κρίσης-ντόμινο, το σύστημα του ΟΗΕ, ιδιαίτερα οργανώσεις όπως η Διεθνής Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου, αλλά και άλλες όπως το Πρόγραμμα για την Ανάπτυξη, η Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας κ.ά. μπορούν, αν ενισχυθούν επαρκώς και απαλλαγούν από αγκυλώσεις πολιτικών σκοπιμοτήτων, να αποτρέψουν, βραχυπρόθεσμα, τουλάχιστον την επιδείνωση της κρίσης, και, μακροπρόθεσμα, να δημιουργήσουν τις απαραίτητες υποδομές για τη θεραπεία των συμπτωμάτων της παθολογίας του κρατούντος σαθρού συστήματος στυγνού ανταγωνισμού και κοινωνικού αποκλεισμού, και την προώθηση συγκεκριμένων μέτρων για μια παγκόσμια αιεφόρο ανάπτυξη που να συμβάλλει στην ειρήνη, ασφάλεια, ευημερία και πρόοδο όλων των λαών, σύμφωνα με τον Χάρτη του Οργανισμού και την Οικουμενική Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, αλλά και σύμφωνα με την ηθική επιταγή που εκπορεύεται από τα εκατομμύρια ψυχών που θυσιάστηκαν για τις αρχές αυτές αλλά και των δισεκατομμυρίων ζωντανών που προσδοκούν ένα καλύτερο μέλλον.

* Διεθνολόγος, καθηγητής Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Ινδιανάπολης, τ. διευθύνων σύμβουλος του γραφείου του ΟΗΕ για Ελλάδα, Κύπρο και Ισραήλ.

